

[Alfred Jensen.]

udtryk for de udsving, der er i en pristalsfamilies udgifter. Men selv efter at man er gået over til et nyt budget, har man med føje på grundlag af det talmateriale, der ligger i forbindelse med detailpristallet og i forbindelse med landets økonomiske forhold i det hele taget, kunnet påvise, at de udsving, som detailpristallet viser, ikke er i overensstemmelse med den stigning i leveomkostninger, som pristalsfamilien har været ude for. I 1952 gjorde således professor Jørgen Pedersen opmærksom på, at det pristal, der her forelå, ikke var korrekt — jeg tror endog, han anvendte ordet naturstridigt — og han påviste, at dette detailpristal kun viste en stigning på 75 pct. Hvis man gik ud fra den almindelige prisstigning, var der en stigning på 140 pct. Hans beregning gik ud på, at der var sket en forringelse af arbejderne købekraft på 10 pct. sammenlignet med 1939. Man må gøre sig klart, at mistilliden til pristallet eksisterer fortsat og naturligvis fortsat vil gøre sig gældende, al den stund der er en vis tilbøjelighed til at lade varerne falde i pris, hvis de skal falde, lige foran kvartalsugen, hvor prismaterialet indhentes, og en vis tilbøjelighed til at lade stigninger vente indtil den tredje eller fjerde uge i kvartalsmåneden, så at stigningerne ikke får indflydelse på pristallet.

Det er klart, at under sådanne omstændigheder vil det have betydning for befolkningen, at man får materialet frem på en sådan måde, at det kan analyseres og stilles op. For så vidt regeringen, som jo står bag statistisk departement, har ret, må den kunne begrunde, hvorledes man er kommet til de tal, og også overbevise befolkningen om, at de er rigtige, og har den ikke ret, må den finde sig i at blive korrikeret. Jeg kan ikke se rettere, end at den praksis, man er gået over til, er udtryk for, at man ikke vil sikre den fulde forhøjelse af priserne på en sådan måde, at det får indflydelse på lønninger og ydelser. Derfor er jeg og de, der spørger sammen med mig,

ikke tilfredse. Vi må opretholde kravet om, at man ledsager detailpristallet, når det offentliggøres, med de meddelelser, der kan gives om priserne.

Finansministeren (Kampmann): Jeg føler trang til at gøre opmærksom på, at det ærede medlem ikke med et eneste argument har gjort det klart, hvorfor man skulle angive prisbevægelserne i kroner og øre i stedet for i procenter. Det ærede medlem talte om noget helt andet, idet han sagde, at der er mistillid til pristallet, og han insinuerede, som det ærede medlem og det kommunistiske parti så ofte har gjort, at det er regeringen, der beregner pristallet. Det er ikke rigtigt. Det er det statistiske departement, der ifølge loven beregner pristallet.

Det ærede medlem fremkom med 2 argumenter.

For det første siger han, at budgettet kan ikke være rigtigt. Budgettet var ikke rigtigt lige efter krigen, og derfor fik man også et nyt budget i 1948, men selv dette kan ikke blive ved at være rigtigt. Det ved vi godt. Der skal et nyt budget til fra tid til anden, men det har ikke noget at gøre med det spørgsmål, det ærede medlem stiller.

Dernæst kom der en insinuation — jeg opfattede ikke rigtig, hvem den var rettet imod — noget om, at priserne blev nedsat, umiddelbart før man indhenter pristalsoplysningerne, og blev hævet umiddelbart efter. Hvem tænker det ærede medlem på? Hvem vil det ærede medlem påstå påvirker priserne med henblik på pristallet? Kunne vi ikke få det nærmere klaret?

Ordføreren for forespørgerne (Alfred Jensen): Ja, hvis det er en insinuation, kan jeg jeg meget let klare det. Dem, jeg har sigtet til, og dem, alle sigter til, er dem, der har herredømmet med hensyn til at forhøje og sænke priserne. Det drejer sig om smørprisen og mælkeprisen og kaffeprisen. I det omfang de forskellige erhvervsorganisationer bestemmer det, har de en mulighed for at fremme prisfald og holde prisstigninger